

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی "گروه توانمندسازی اعضای هیئت علمی"

موضوع: شبیه سازی در آموزش

زمان مطالعه: ۱۰ دقیقه

تعریف شبیه سازی: شبیه سازی، تکنیک و یا وسیله‌ای به منظور خلق ویژگی‌های پدیده‌های واقعی است.

شبیه سازی به عنوان یک روش تدریس، عبارت از فعالیت‌هایی است که یک محیط واقعی بالینی را تقلید می‌کند و برای نشان دادن فرآیندها، تصمیم‌گیری و تفکر انتقادی به وسیله روش‌هایی مانند ایفای نقش و استفاده از وسایلی مانند فیلم‌های آموزشی و مانکن‌ها طراحی شده است. در واقع شبیه سازی تکنیکی برای تمرین و یادگیری است که هدف آن جایگزینی تجربیات واقعی با تجربیات هدایت شده است. از طریق شبیه سازی به عنوان یک روش یادگیری، دانشجویان می‌توانند مهارت‌های خود را بدون خطر آسیب رساندن به بیماران، همکاران یا تجهیزات افزایش دهند. یادگیری مهارت‌های بالینی در شرایط ایمن، دانشجویان را قادر می‌سازد تا به تسلط برسند و در عین حال انرژی لازم را داشته باشند تا به طور سیستماتیک روی اقدامات خود تأمل کنند و بهترین رویکردها را کشف کنند.

کاربرد شبیه سازی: از کاربردهای شبیه سازی می‌توان به ارزیابی عملکرد، برنامه ریزی بحران و مدیریت اشاره کرد. علاوه بر آن در آموزش مهارت‌های ارتباطی، آموزش ایمنی و بهداشت، آموزش تصمیم‌گیری و توسعه مهارت‌های رهبری نیز کاربرد دارد.

مزایا:

آموزش شبیه سازی ایمنی بیمار را در اولویت قرار می‌دهد.

سناریوهای یادگیری قابل تنظیم را ارائه می‌دهد.

اعتماد به نفس را القا می‌کند.

به کاربرد دانش آکادمیک کمک می‌کند.

محدودیت‌ها: فقدان واقع‌گرایی، عدم تجربه، ناکارآمدی در مهارت‌های عملی، عدم تعامل با بیمار و محیط، هزینه

منابع:

1. Akselbo I, Aune I. How Can We Use Simulation to Improve Competencies in Nursing? Springer Nature; 2023.
2. Martins JC, Baptista RC, Coutinho V, Fernandes M, Fernandes A. Simulation in nursing and midwifery education. Copenhagen: WHO. 2018:2-9.

گردآوری: سرکار خانم مریم صابری، عضو هیئت علمی گروه پرستاری

خردادماه ۱۴۰۲

شماره هفتم

سال دوم